

In memoriam

Dr LOVRO PAVELIĆ

Dr Lovro Pavelić rođen je 13. I 1904. godine u Zagrebu kao drugo od šestoro djece pokojnih dr Ante Pavelića, zubnog liječnika, te Olge Pavelić rođ. Došen, oboje iz Gospića.

U Zagrebu je završio osnovnu školu, realnu gimnaziju i Višu glazbenu školu. Nakon mature odlazi na studij stomatologije na Odontološki institut Medicinskog fakulteta u Berlinu, koji završava 1926. godine i postaje zubnim liječnikom. 1927. godine promoviran je na čast Dr. medicine dentariae nakon obranjene disertacije: Die chronische Quecksilbervergiftung. Iza toga je prakticirao kod profesora Wassmunda na kirurškom odjelu Virchowe bolnice u Berlinu i na Fortbildungsinstitut-u njemačkih zubnih liječnika također u Berlinu, gdje je imao prilike upoznati rad mnogih tadašnjih vrhunskih stručnjaka zubarstva.

Nakon što je završio studij i stekao iskustvo u stomatološkoj struci u inozemstvu, što je bio uobičajen i jedini moguć način sticanja visoko školske naobrazbe iz stomatologije u to doba, vraća se 1928. godine u Zagreb. Ovdje radi najprije u zubnoj ordinaciji s ocem, a kasnije se osamostaljuje. 1945. godine se uključuje u zdravstveni rad socijalnog, odnosno zdravstvenog osigura-

nja. Nakon osnutka studija stomatologije u našoj zemlji dr Pavelić prelazi na Odontološki odjel Medicinskog fakulteta u Zagrebu 1954. godine, gdje je vodio praktički dio nastave na odjelu za kirurgiju, protetiku i dentalnu patologiju. 1961. godine postaje asistent na odjelu za bolesti zubi gdje je radio do odlaska u mirovinu 1973. godine.

Dr Lovro Pavelić bio je među prvim stomatolozima u našoj republici koji je dugogodišnjim marljivim radom doprinjeo zdravlju našeg naroda i unapređenju stomatološke struke. Sudjelovao je u edukaciji svih generacija stomatologa od osnivanja našeg fakulteta do odlaska u mirovinu.

Osim stomatologijom dr Lovro Pavelić se u slobodno vrijeme bavio slikanjem, provodeći mnogo vremena u prirodi. U potrazi za motivima prokristario je čitavu okolicu Zagreba i u svojim uljima i crtežima ovjekovječio pejzaže Remeta, Gračana, Šestina i drugih slikovitih predjela zagrebačke okolice. Česti motivi su mu također iz Hrvatskog Primorja, posebice iz Novog Vinodolskog gdje je znao provoditi ljetne mjesec.

Iako je dr Lovro Pavelić slikar — samouk likovni kritičari smatraju da njegov umjetnički izraz došije visoku profesionalnu umjetničku razinu, što se posebice ogledalo u njegovoj posljednjoj retrospektivnoj izložbi 1982. god. Ovdje je osim svojih ulja izložio javnosti prvi puta crteže i naša ga je likovna kritika kvalificirala prvorazrednim crtačem i umjetnikom s izrazitim darom promatrača.

Bio je član Uluh-a, te je s njima redovito izlagao, a samostalno također izlaže nekoliko puta. Bio je jedan od osnivača likovne sekcije Zbora liječnika Hrvatske te često sudjeluje na izložbama liječnika umjetnika.

Umjetnička duša dr Pavelića ogleda se i u njegovoj velikoj ljubavi prema muzici. Za vrijeme studija u Berlinu svira orgulje u Berlinskoj Gedächtniskirche i čak je poznatog orguljaša i pedagoga prof. Heitmanna. Ova djelić njegove umjetničke ličnosti nije bio dovoljno poznat javnosti i neka je sačuvao za intimne trenutke svoga porodičnog života.

Nama, njegovim đacima i suradnicima s kojima je proveo dio svoj radnog vijeka ostat će u sjećanju lik poštovanog učitelja, dražega prijatelja, zaljubljenika slikarske palete, nežnog roditelja i supruga, a nadalje omenitoga čovjeka.

Prof. dr Dora Najžar-Fleger
Dr Dinko Blažić